

Lovens Grund til Samsfundets Vel her i Rigsdagen, som i det ene, saa i det andet Thing og med Regjeringen trods de forskjellige Meninger, og saa vil ligeledes den samme Aand præge sig ved vore Valghandlinger og ved vor Virksomhed ude i det kommunale og det sociale Liv. Derhen beder jeg det ærede Medlem fra Grø (Brockenhus-Schack) vende sin Tanke, men ikke her holde Formaningsprædikener til Venstre, i Følge hvilke vi skulde gjøre Konservatismen eller Reaktionen Indrømmelser med Hensyn til en allerede nu gjældende Valgret, der er knap nok endda. — Man vil have enhver fuldmyndig, gift Kvinde eller Enke valgbar eller valgberettiget; meget fornøstigt, men det er ikke nok. For det Første behøver man ikke at sige fuldmyndig, gift Kvinde eller Enke; thi naar man siger, at Vedkommende skal have svaret Bidrag til Kommunen, forekommer det mig, at man ikke burde udelukke gift Kvinde, som har Særformue eller varer Stat. Jeg er aldeles enig i den Tanke, som blev fremjat af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch). Der er ikke fjerneste Grund til at udelukke giste kvinder paa dette Punkt. Jeg har ikke for mit Vedkommende den Tro, at vi ikke kunne tage hende med, naar der er Tale om Valgbarhed og Valgret til de kommunale Valg, fordi det vistnok kunde siges — og det veed jeg, at Mange sige — at hun vilde stemme ligesom Manden, at der vilde blive ens Stemme fra hvert Hjem. Ud derover ere Adskillige ikke komne, og der er ogsaa andre Betæneligheder. Jeg har kun taget hende med, naar hun har sikket sig Særformue og selvstændig Bestatningspligt, men her vil det maaske fremfor Alt være ønskeligt, at lade just gift Kvinde komme med og blive valgt til denne Virksomhed. Tror man, at der er Noget, der bedre kan sætte sig ind i en fattig Husmoders Stilling med hendes arme Kollinger eller øve større Indflydelse paa dem, der skal hjælpes, end netop en gift Kvinde? Hun veed bedst, hvad hun maa give ud til Jøde, til Klæder, til Skolegang for sine 3—4 Børn, og de Andre skulle nøies med lige saa mange Kroner, som hun maaske bruger Hundreder. Nei, lad os uden Undtagelse her fuldt ud tage enhver fuldmyndig Kvinde med, uden Hensyn til, om hun betaler Stat eller ikke, lad os give hende Valgret og Valgbarhed, og lad saa Valgretten afgjøre, hvem der er de bedste. Vi have set Exempler i Kjøbenhavn, jeg kunde nævne Dem saadanne, at en Kvinde, der af en eller anden Grund ikke kunde komme paa Stattelisten, nu er optagen i en Kommission for den Gjerning, der skal udøves efter

denne Lov; thi hende pege Alle paa, hende maa vi endelig have med i Bestyrelsen, heder det; der er en Kraft hos hende, en Begjæring og et Kjendskab paa dette Omraade, som vi ikke kunne undvære. Og saa skulle vi sætte Lovens Stranker op for Lovens eget Diemed! Nei, er der noget Felt, hvor jeg tror, at Kvinden vil virke velgjørende, saa er det her paa dette Omraade. Manden har saa travlt med sin Færd, efter den almindelige Forestilling er det ham, der skal særdes mere og mere ude og drage Jøden hjem til Hjemmet, han kan i sin kraftige Manddomsalder med sine Forretninger ofte ikke hde denne Sag den Omhu, den Underjøgelse det daglige Etersyn, som udfjordes, denne Overveielse om Sommeren af, hvad Vintren skal bringe for de enkelte Distrikter og Kredse. Vi kunne maaske faae gamle hæderlige Folk til Hjælp, men som ikke have den umiddelbare Varme, ikke have den positive daglige Erfaring fra deres eget Liv. Ville De have Loven gennemført i dens sande Aand, saa forlang blot Fuldmyndighed og ingen anden Betingelse for Valgret og Valgbarhed til denne Bestjæftigelse — ingen anden. — Jeg tror ikke, det er heldigt, hvad der staar i Lovforslagets § 13, hvor det heder: „Bestyrelsen bestemmer selv sin Forretningsgang og vælger sin Formand for et Aar ad Gangen. Denne opbevarer Kassen Midler og Aktiver, for hvilke hele Bestyrelsen er ansvarlig, Alle for En og En for Alle“. Det maa udtrykkes saaledes, at Bestyrelsen bestemmer, hvad den har Ansvar for. Efter den nuværende Redaktion kan der komme Kollision mellem Formandens Ret til at opbevare Midlerne og de Andres Pligt til at være ansvarlige derved. Det maa udtrykkes saaledes, at Bestyrelsen bestemmer, paa hvilken Maade Midlerne skulle anvendes. Jeg tror heller ikke, at det er rigtigt, at Formanden faar Regnskabsførelsen og Kassererforretningerne samt Opbevarelsen af Midlerne. Jeg mener, at en særlig Kasserer vil være langt heldigere og endog nødvendig. Der staar her, at Regnskab for det forløbne Kalenderaar affattes af Understøttelseskassens Formand og afgives af ham inden 1ste Februar til Kommunalbestyrelsen osv. Det er altfor inøvert; efter min Mening ser denne Redaktion altfor meget paa de smaa landlige Forhold og tager ikke de store i Betragtning, som denne Lov maa omfatte. En Kasserer og Regnskabsfører affatter Regnskab, men Bestyrelsen gennemgaaer det. Der er visse andre Bestemmelser vedrørende Regnskab, som jeg ikke ynder, men vi kunne jo faae at se, hvorledes det vil gaa til 2den Behandling. Ved